

V případě „jiných záležitostí“ šlo nejčastěji o řešení zástupu za chybějícího zaměstnance, opravy, skladbu jídelníčku, spokojenost strážníků, organizaci stravování při akcích školy, občerstvení na těchto akcích, bezpečnost provozu, vybavení kuchyně, úroveň úklidu, sebe-obslužné činnosti strážníků, pitný režim nebo řešení hygienických požadavků. Podíl zařízení, jejichž vedoucí pracovníci se porad neúčastní, je sice významný (v případě samostatných subjektů je logický), avšak tato skutečnost znamená pouze to, že konzultace probíhají jinými formami (např. schůzky vedoucího školní jídelny s ředitelem školy).

Z přehledu vyplývá, že nejfrekventovanějšími záležitostmi řešenými na poradách jsou úhrady stravného a zajištění přiměřeného chování strážníků. Zatímco druhá uvedená oblast provází školní stravování po celou dobu jeho existence a přirozeně souvisí s větší kumulací dětí a žáků v prostorách stravovacího zařízení, problémů s opožděnými úhradami a také problémů spojených se stravováním některých žáků pocházejících ze sociálně komplikovanějšího prostředí spíše přibývá.

Kromě účasti na poradách vedení škol spolupracují zařízení se školami i dalšími způsoby.

Tabulka 18

Oblasti spolupráce se školou – podíl ZŠS (v %)

Pracovníci ZŠS spolupracují se školou	ŘŠ	ŠJ	ŠJ - výdejny	ŠJ - vývařovny	ZŠS - samostatná
V rámci výchovy ke zdravému životnímu stylu (např. zapojením do projektů školy)	58,2	53,8	47,0	66,7	17,7
Při pořádání přednášek a besed pro žáky/zákonné zástupce	12,1	10,9	10,3	16,7	5,9
Zapojením do projektů regionální/celostátní úrovně	10,0	10,5	0,0	0,0	23,5
Jiným způsobem	16,1	13,1	11,2	16,7	17,7
Nespolupracují	22,1	24,0	34,5	16,7	35,3

Jako jiný způsob spolupráce uváděla zařízení realizaci vlastních projektů, vyhledávání sociálně slabých strážníků pro jejich zapojení do projektu podpory, využívání kuchyně pro odborný výcvik žáků v oboru kuchař – číšník, zajišťování celodenního pitného režimu pro žáky, spolupráci s žakovskou samosprávou na sestavování jídelníčku apod.

Pozitivním zjištěním je relativně vysoký podíl zařízení spolupracujících se školami při výchově ke zdravému životnímu stylu, v tomto případě zdravým stravovacím návykům, ať už na úrovni konkrétní školy, nebo zapojením do projektů regionální/celostátní úrovně (např. Zdravá školní jídelna). Naopak pracovníci více než pětiny zařízení dosud se školami nespolečně pracují nad rámec svých pracovních povinností.

Česká školní inspekce také zjišťovala, která zařízení školního stravování jsou držitelem nějakého certifikátu zdravého stravování. Zapojení do projektů vedoucích k získání certifikátu je dobrovolné, školní jídelny a vývařovny v jejich rámci získávají podporu odborníků, recepty pro zdravé pokrmy a sdílí zkušenosti jiných zařízení. Pro získání certifikátu musí splnit stanovená kritéria kvality. Podíl certifikovaných zařízení činil necelých 9 %, v případě samostatných subjektů pak 13 %. Certifikát zařízení školního stravování je nepochybně jistotou zárukou kvality stravovacích služeb, avšak v opačném smyslu tuto tezi rozhodně uplatnit nelze.

